

عنوان مقاله:

نقش پیشبینی کنندگی توسعه سازمانی در رضایت شغلی و عزت نفس دبیران شهر شیراز

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

علیرضا فیلی - عضو هیئت علمی بخش روانشناسی، دانشگاه پیام نور، ایران

زهرا حق شناس - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور، ایران

خلاصه مقاله:

همانطور که مشخص است آینده یک کشور در دستان جوانانی است که هم اکنون در کلاس های درس و تحت راهنمایی های معلمانی دلسوز که یکی از مهم ترین عوامل در فرایند آموزش و پرورش هستند پرورش می یابند. اگر مسئولان یک کشور درصددند تا به اهدافی که می خواهند در آینده به آن نایل شوند دست یابند و خط مشی هایشان در کلاس درس پیاده شود باید بتوانند به راه هایی بیندیشند که رضایت شغلی و دلبستگی های حرفه ای را در میان معلمان افزایش دهد، عوامل متعددی می تواند برافزایش رضایت شغلی تأثیر بگذارد. هدف این پژوهش و تأکید آن بر عوامل برانگیزاننده درونی است. اگر هدف آموزش و پرورش توسعه بالندگی هر چه بیشتر و تربیت نسلی است که سازنده متکی به نفس و دارای رشد و پرورش همه جنبه های مختلف وجودی است باید این اتفاق توسط کسانی به وقوع بپیوندد که ارزیابی مثبتی از خود داشته و دارای عزت نفس بالایی باشند. بنابراین در این راستا باید تدابیری اتخاذ شود که در جهت افزایش عزت نفس در معلمان باشد که این امر خود باعث افزایش رضایت شغلی و کارایی معلم و توسعه فرهنگی آموزش و پرورش می گردد و نتیجه آن پرورش نسلی با خصوصیات مورد نظر است که بی شک هر جامعه ای خواهان آن می باشد از طرفی، یکی از ابعاد تأثیر گذار این سازمان در پرورش جسمی و روحی دانش آموزان، است و معلمان، نقش حیاتی در تکامل رفتار، نگرش، مهارتها و دادن اطلاعات مورد نیاز آنها برای فعالیت بدنی در طول زندگی دارند؛ بنابراین، توجه به ویژگیهای شخصیتی معلمان و بکارگیری عوامل انگیزشی آنها، شاید عاملی مهم در جهت رشد و توسعه هرچه بیشتر سازمان آموزش و پرورش باشد. روش پژوهش، توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری شامل، کلیه معلمان مقطع دبیرستان دور اول و دوم شهر شیراز بود که از بین آنها، ۱۱۰ نفر به روش نمونه گیری طبقه‌بندی نسبی و با استفاده از فرمول یامان به عنوان نمونه انتخاب شدند. برای جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه های عزت نفس (کوپر اسمیت، ۱۹۹۰)، رضایت شغلی (دالت و همکاران، ۱۹۶۶) و توسعه سازمانی (فیلیپین، ۲۰۰۹) استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها، از آزمون کلموگروف-اسمیرنوف، ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون استفاده شد. یافته ها و نتایج بیان می دارد که اگر سازمان آموزش و پرورش به دنبال جلب رضایت شغلی معلمان است، باید زمینه ای فراهم آورد تا معلمان با احساس خود ارزشمندی بیشتری در محیط کار خود حاضر شوند و اگر بخواهد معلمان به لحاظ کارایی و بهره وری در سطح مطلوب باشند، باید توجه بیشتری به شاخصهای توسعه سازمانی داشته باشند، طوری که نقاط تاریک آن را از بین برده، با نظرخواهی و بکارگیری یافته ها و اصول علمی جدید در راه شفافیت بیشتر و ایجاد محیطی آرام و خوشایند گام بردارند. از طرف دیگر، اگر سازمان در کنار فراهم ساختن دیگر امکانات و تامین نیازها و خواسته های معلمان، اقدام به پژوهشهایی در زمینه چگونگی بالا بردن میزان عزت نفس معلمان نمایند، در آینده میتوان شاهد سازمانی شکوفا و بالنده باشیم که در آن معلمان احساس ارزشمند بودن کرده، از شغل خود احساس رضایت بیشتری داشته باشند.

کلمات کلیدی:

عزت نفس، دبیران، دانش آموزان، توسعه سازمانی، رضایت شغلی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1699426>



